

[Miljøministeren]

er belastede af byggeri, friholdes for byggeri helt ude ved vandet, og at der i planlægningslovgivningen tages hensyn til at sikre, at byudviklingen så vidt muligt går ind i landet, og kun, når det drejer sig om funktionelt begrundet byggeri, breder sig langs kysten.

Når vi har den holdning, er det, som jeg sagde det før, fordi denne generation har taget for sig af retterne. Man kan se på et Danmarks-kort, hvor meget der er sket i de sidste 30 år. Det er i de sidste 30 år – og det vil jeg gerne sige til både Venstre og De Konservative – at der virkelig er sket et indhug i naturens ressourcer på kystområdet. Derfor er det vigtigt, som den tidligere regering sagde det, og som vi siger det nu, at vi beskytter dette.

Endvidere vil jeg gerne sige til hr. Grove, at når jeg er tilhænger af at træffe store beslutninger ved lovgivning og ikke ved ministerielle dekretter – og personlig er jeg overrasket over, at vi overhovedet kan få den diskussion – så er det ikke bare et spørgsmål om at få tre behandlinger og offentlighed, selv om jeg synes, de formkrav, der stilles til en lovgivning, er af vital betydning; det er også, fordi de beslutninger, der efterfølgende træffes, eller de regler, der er indpasset i lovgivningen, ikke efterfølgende kan laves om, uden at man igen vender tilbage til Folketinget og igen tager hele det demokratiske arbejds-læs på sig at sørge for, at tingene sker i offentlighed og efter debat og med mulighed for indsigelse fra alle grupper.

Hr. Grove har den modsatte opfattelse: det er bedre med nogle regler, man kan ændre – som hr. Grove vist udtrykte det – efter behov hele tiden. Den form for central styring, hvor det afhænger af den skiftende minister og hans luner, om noget skal gå i den ene retning eller den anden retning, bryder jeg mig ikke om.

Taler vi om rammerne: en national målsætning, skal de fastlægges af Folketinget og ikke andre. Det er det, jeg lægger i det principielle om en lovgivning. Hr. Grove har jo stadig væk ikke svaret på spørgsmålet om, hvordan man overhovedet skal lave en regionplanlægning, hvordan man overhovedet skal lave en beskyttelse af kysterne, der hviler på et lokalt demokratisk grundlag, hvis han vil nedlægge amterne. Han har stadig væk ikke svaret på det spørgsmål, og det synes jeg i virkeligheden er det mest centrale spørgsmål.

Jeg vil lige gøre hr. Gade opmærksom på, at vi her taler om en fornuftig lovgivning, og jeg håber, at hr. Gade stadig væk vil stemme for forslaget, når jeg siger, at det nok er et fantastisk godt forslag, men ikke ligefrem noget revolutionært forslag. Men i henseende til folkestyret er en nedlæggelse af amterne og dermed en forskertsning af en mulighed for demokratisk fastlagte regionplaner af den type, som fru Hanne Severinsen plæderer for, jo helt udelukket, helt umulig.

Endelig vil jeg gerne vende tilbage til mit spørgsmål til hr. Grove, om han på den rigtige mark af informationer kunne plukke bare én plante, bare én blomst, der sandsynliggør, at der her var en centralisering i forhold til det, hr. Per Stig Møller i sin tid gennemførte.

Jeg konstaterer her ved afslutningen af debatten – jeg gentager ikke mit spørgsmål – at der ikke er noget svar, som gør det muligt at finde et konkret argument, for der er ingen konkrete argumenter mulige. Vi har loyalt holdt os til den opgave og ansvarsfordeling, der er indeholdt i planreformsystemet ved dette lovforslag; vi har bare ønsket at slå den overordnede nationale målsætning fast i selve loven.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Der er nu igen to korte bemærkninger. Først hr. Grove.

(Kort bemærkning).

Grove (KF):

Jeg beder formanden undskylde, men det skyldes jo den polemiske form, som miljøministeren har, med at stå op og sige, at jeg ikke har tillid til samtlige amtsrådsmedlemmer. Det startede jeg med at sige, og så sluttede jeg tilfældigvis af, fordi det var en socialdemokrat og en konservativ, der stod her. Det er jo polemisk at gå op og udnytte det i stedet for at tale om den sag, det drejer sig om.

Det, det her drejer sig om, er, om man vil decentralisering eller ej, og når jeg ikke i dag er gået ind i en lang diskussion om amternes nedlæggelse, er det, fordi det jo intet har med denne sag at gøre, for dér kan man også decentralisere. Hele forskellen i holdning imellem miljøministeren og mig ligger i, at miljøministeren ikke tror på noget som helst andet end centralisering, hvor miljøministeren sidder og dirigerer.